



# Toan Nguyen

DESIGNER  
ΧΩΡΙΣ ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΗ

«Το design είναι σαν να ακροβατείς μεταξύ τεχνολογίας και τέχνης» λέει ο Toan Nguyen. Ο νεαρός designer, που εντυπωσίασε με τη συνεργασία του με τον οίκο Fendi, μιλάει στη Λίζα Κόμη.

**ΩΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΧΤΟΣ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ.**

Χαίρεται να ανταλλάσσει ιδέες τόσο με ανθρώπους του χώρου του όσο και με όσους βρίσκονται εντελώς έξω από αυτόν, γιατί και οι δύο κατηγορίες του προσφέρουν μία τελείως διαφορετική οπτική του ίδιου θέματος. Αναμφισβήτητη καλλιτεχνική φύση, αφού ήδη από παιδί ονειρευόταν να γίνει ζωγράφος. «Ο πατέρας μου ήθελε να γίνω μηχανικός. Χρειάστηκα πολλά επιχειρήματα να τον πείσω ότι το να είναι κανείς βιομηχανικός σχεδιαστής χρειάζεται πολλές τεχνικές και μηχανικές γνώσεις» λέει ο ίδιος.

Τα επιχειρήματά του έπιασαν, αφού αποφοίτησε τελικά το 1995 από τη σχολή Design ENSCI-Les Ateliers στο Παρίσι, μία από τις κορυφαίες στον τομέα αυτό με αποφοίτους, όπως ο Patrick Jouin και ο Cedric Ragot. Τελειώνοντας τη σχολή του εργάστηκε σε πολλά studios σε όλη την Ευρώπη, εδραιώθηκε όμως

Ο Nguyen έμεινε πιστός στο πνεύμα της σοφιστικέ κομψότητας του οίκου Fendi Casa: χαδί Meg και καναπέ Metropolitan.



Μια νέου τύπου πολυτέλεια προκύπτει από τη συνεργασία του οίκου Fendi Casa με τον σχεδιαστή Toan Nguyen: αρμονία και άνεση, ΣΟΦΙΣΤΙΚΕ ΥΦΟΣ ΚΑΙ ΚΟΜΨΟΤΗΤΑ.



Αγκράφες από τσάντες της δεκαετίας του '50 στον καναπέ Soho (αριστερά) και γεωμετρία για το τραπέζι Columbus (επάνω) του οίκου Fendi Casa.

## TAKE SIX by Toan

◆ Αγαπημένη του πόλη είναι το Παρίσι, όπου μεγάλωσε. Τώρα που ζει στο Μιλάνο το νοσταλγεί. Στο Παρίσι βρίσκει κομμάτια του εαυτού του.

◆ Ξενοδοχείο που προτιμά είναι το Sofitel στο Hanoi.

◆ Τον εξτάρει η τέχνη κι η ιστορία της. Ένας από τους αγαπημένους του καλλιτέχνες είναι ο Pierre Soulages.

◆ Το αγαπημένο του κτίριο είναι η Neue Nationalgalerie του Mies Van de Rohe στο Βερολίνο.

◆ Του αρέσει να εξασκείται στις πολεμικές τέχνες. Βρίσκει ότι καλλιεργούν το πνεύμα και το κρατούν σε εγρήγορση.

◆ Τον ελεύθερό του χρόνο τον αφιερώνει στη οικογένειά του – η κόρη του είναι η μεγάλη του αγάπη.

μετά τη δεκαετή συνεργασία του με τον Antonio Citterio, τον οποίο θεωρεί μέντορά του.

**Πώς θα χαρακτηρίζατε τον εαυτό σας;**

Αισιόδοξο και φιλόδοξο. Εάν σκεφτόμουν με πεσιμισμό του τύπου «χρειάζεται στα αλήθεια ο κόσμος ακόμη μία καρέκλα», σίγουρα δεν θα σχεδίαζα ούτε μία! Η απάντηση για μένα είναι ότι ο κόσμος χρειάζεται πάντα μία νέα καρέκλα, όχι απαραίτητα γιατί δεν έχει κάπου να καθίσει, αλλά για να αλλάξει τη διάθεσή του. Στη δουλειά μου με γοητεύει το γεγονός ότι κάθε πρωί που ξυπνάω έχω αμέτρητες δυνατότητες για κάτι νέο. Αποκαλώ τον εαυτό μου «designer χωρίς εξειδίκευση», γιατί επιδιώκω να σχεδιάζω τα πάντα, από ηλεκτρονικές συσκευές μέχρι έπιπλα.

**Πόσο εύκολο ήταν να σχεδιάζετε για τον μαξιμαλιστικό οίκο Fendi Casa;**

Η συνεργασία αυτή ήταν μια μεγάλη πρόκληση για εμένα, γιατί εγώ είμαι πιο μιμητιστής, ενώ ο Fendi είναι από τη φύση του ένας μαξιμαλιστικός οίκος. Προσπάθησα να βρω τη χρυσή τομή βγάζοντας στην επιφάνεια μια νέου τύπου πολυτέλεια με αφετηρία την ιταλική τεκνογνωσία και την προσοχή στη λεπτομέρεια. Πήρα στοιχεία από τη μόδα, όπως είναι οι αγκράφες στις τσάντες της δεκαετίας του '50, και προσπάθησα να τους δώσω χρησιμότητα. Έτσι και στον καναπέ Soho, αλλά και στον Metropolitan τα λουριά και οι αγκράφες αποτελούν δομικά στοιχεία του καναπέ και συγκερατούν τα μαξιλάρια στη θέση τους. Έδωσα μεγάλη σημασία στα χαρακτηριστικά και στους διαφορετικούς τύπους δέρματος. Ο Soho περιβάλλε-

ται από ένα σκληρό Saddle leather που κάνει αντίθεση με τα μαλακά μαξιλάρια στο εσωτερικό, ενώ ο Metropolitan έχει trims από μαλακό δέρμα ανλίνας σε όλες τις ραφές του.

**Μετά τη συνεργασία σας με τον Citterio, έχετε δουλέψει για οίκους όπως η Dedon.**

Έχοντας στο νου μου το υψηλό επίπεδο της εταιρείας και τους απαιτητικούς της πελάτες προσπάθησα να δημιουργήσω ένα καθιστικό εξωτερικού χώρου με όλα τα standards που έχει ένα καθιστικό εσωτερικού χώρου. Έκανα πολύ μεγάλη προεργασία και έρευνα μαζί με την ομάδα της Dedon για να καταλήξουμε στο τι είδους προϊόν είναι αυτό που χρειάζονται. Απαιτήθηκαν δύο ολόκληρα χρόνια για να ολοκληρωθεί το project και να πάρει το MU την τελική του μορφή: ένα αφαιρετικό σύστημα καθιστικού, απογυμνωμένο από κάθε περιττό στοιχείο, για το οποίο χρησιμοποίησα ελαστικούς ιμάντες που παρέχουν επιπλέον ελαστικότητα και άνεση στο κάθισμα. Δημιούργησα, τέλος, μια νέα πλέξη, ειδικά για τη συλλογή MU, σε αποχρώσεις του γκρι που δεν παραπέμπουν σε έπιπλο κήπου.

**Σε ποια εποχή θα θέλατε να έχετε ζήσει;**

Η κάθε εποχή έχει τη γοητεία της. Εάν ωστόσο είχα τη δυνατότητα να ζήσω κάποια άλλη περίοδο, μάλλον θα επέλεγα τη δεκαετία του '30.

**Τι σχεδιάζετε για το μέλλον;**

Εκτός από μια καινούργια συλλογή που ολοκληρώνω για το Fendi Casa, ετοιμάζω κάτι νέο στο χώρο της κουζίνας. 2